

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 327/15
Дана 10.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ...,, кога заступа Чедомир Простран, адвокат из Новог Сада, Каће Дејановић бр. 52, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СЕКТОРА ЗА ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ, 07 број 46-00-00180/2013 од 03.12.2014. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. ..., ... бр. ..., кога заступа Милица Суботић, адвокат из Београда, Владимира Поповића бр. 6, у предмету враћања задружне имовине, након одржане усмене јавне расправе дана 09.02.2017. године, у нејавној седници већа одржаној дана 10.02.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Земљорадничка задруга А.А. ... да заинтересованом лицу Б.Б. ... на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем оглашава се ништавим решење Општинске управе општине Оџаци број 463-40/2012 од 17.12.2012. године и решење Министарства финансија и привреде Републике Србије 07 број 46-00-00180/2013 од 23.05.2013. године. Решењем Општинске управе општине Оџаци број 463-40/2012 од 17.12.2012. године у ставу 1. и 2. диспозитива делимично је усвојен захтев за повраћај задружне имовине А.А. из ... и одређено да се тој задрузи враћају у својину непокретности које је В.В. стекла теретним правним пословима у периоду од 24.12.1956. године до

16.04.1973. године у катастарској општини ..., ванграђевински реон непокретности уписане у листу непокретности број ... и то кат. парц. ближе означене у ставу 1. и 2. диспозитива тог решења, у укупној површини од 847ха 9а 55м². У ставу 3. диспозитива тог решења наведено је да се у катастарској општини ... грађевински реон, враћају непокретности уписане у листу непокретности број ... ближе означене у ставу 3. диспозитива тог решења у укупној површини од 2ха 91а 87м². У ставу 4. диспозитива је преостали део захтева одбијен. У ставу 5. диспозитива обавезан је обавезник враћања Б.Б. из ... да подносиоцу захтева, у року од 15 дана од правноснажности тог решења, преда у посед непокретности наведене у претходним ставовима. У ставу 6. је наведено да ће се о трошковима поступка донети посебан закључак, док је у ставу 7. наложено Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности Оаци да по правноснажности решења изврши упис промене у евиденцији непокретности. Решењем Министарства финансија и привреде Републике Србије 07 број 46-00-00180/2013 од 23.05.2013. године одбијене су жалбе Б.Б. из ... и А.А. из ... изјављене против наведеног првостепеног решења од 17.12.2012. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.01.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због битних повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да оспорено решење није потписао министар, већ помоћник министра за кога, из одредаба закона на које се тужени орган позвао у уводу оспореног решења, не произлази да је овлашћен за доношење решења и потписивање, чиме су учињене битне повреде правила поступка. Додаје да оспорено решење не садржи ни означавање странке (А.А. ...) већ само означавање подносиоца предлога. Даље наводи да је оспорено решење донето без утврђивања релевантних чињеница, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Указује да се из члана 95. Закона о задругама никако не може извести закључак и правно становиште туженог да се тај закон не може примењивати на имовину која је у приватној својини, те сматра да је овакав став туженог импровизација. Сматра да је тужени морао утврдити битне чињенице: да је Уговор о купопродаји друштвеног капитала методом јавне аукције закључен између Агенције за приватизацију Београд, као продавца и Г.Г. из ..., као купца, да је субјект приватизације било Д.Д., да је предмет продаје 70% друштвеног капитала, док се 30% укупног друштвеног капитала преноси на запослене без накнаде. Даље наводи да је купац Г.Г. из ... дана 28.03.2006. године Агенцији за приватизацију упутио захтев за добијање сагласности за уступање Уговора о продаји друштвеног капитала од 18.03.2004. године и да је истог дана потписан Уговор о уступању уговора о продаји друштвеног капитала закљученог између њега и Ђ.Ђ. ..., али да тај уговор није оверен у суду. Указује да се у прилогу налази и Уговор чланова друштва Ђ.Ђ. ..., закључен 23.03.2006. године, из ког произлази да чланови друштва договарају међусобни однос поводом куповине власништва дела капитала предузећа Д.Д. од уступиоца Г.Г., што значи да они пет дана раније пре него што је уопште и поднет захтев за уступање уговора од стране Г.Г., регулишу своја међусобна права и обавезе. Поставља питање како је проглашени купац Г.Г. могао располагати акцијским капиталом и продати га 01.03.2006. године, а по уговору о купопродаји није могао истим располагати пре истека рока од 2 године од дана закључења уговора, а то је 18.03.2006. године. Сматра да је тужени погрешно утврдио да је Б.Б. стекла предметно земљиште након приватизације по основу Уговора о продаји друштвеног капитала

методом јавне аукције ОВ бр. 515/2004 до 18.03.2004. године, јер се из приложених доказа јасно види да је закључењем анекса уговора о продаји друштвеног капитала од 04.05.2006. године купац истог постао Ђ.Ђ. Додаје да тужени није смео прихватити неспорним извршени упис права својине и решење РГЗ СКН Оџаци број 952.02/2007-465 од 21.06.2007. године који садрже елементе ништавости. На усменој јавној расправи одржаној дана 09.02.2017. године пуномоћник тужиоца је изјавио да у свему остаје код навода из поднете тужбе. Посебно указује на члан 92. Закона о задругама којим је прописано да орган управе одлучује о захтевима за повраћај задружне имовине и из тог разлога сматра да је неоснован правни став заинтересованог лица и туженог органа. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати туженом на поновно одлучивање или да у спору пуне јурисдикције сам реши ову управну ствар, а туженог обавезе на накнаду трошкова за приступ на расправу према износу прописаном Адвокатском тарифом.

У писаном одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. На усмену јавну расправу тужени није приступио, иако је уредно позван, изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

У писаном одговору на тужбу, пуномоћник заинтересованог лица Пољопривредна производња Б.Б. наводи да је у време када је била организована као Земљорадничка задруга, са називом В.В., стекла предметно земљиште и да је исто ДН решењима Општинског суда укњижено као друштвена својина са правом коришћења Б.Б., да је предметно земљиште стекла теретним путем, куповином од физичких лица и да је пред надлежним министарством евидентирана као друштвена својина, подобна за покретање поступка приватизације, да је предметно земљиште током припреме за приватизацију вредновано у оквиру процене капитала која је верификована од стране Агенције за приватизацију одговарајућим управним актом, да је покренут поступак приватизације, израђен програм приватизације, у коме је изричито наведено шта чини капитал који је предмет аукцијске продаје, да је уговор о приватизацији, односно уговор о продаји друштвеног капитала у целости извршен, што је потврђено одговарајућом потврдом Агенције за приватизацију чија је једна од надлежности и контрола извршења уговора о приватизацији, те да је Б.Б. у складу са уставним налогом, по извршењу уговора о продаји друштвеног капитала, односно по окончању поступка приватизације, поднела захтев за упис приватне својине на предметном земљишту. Истиче да ниједан од управних аката (верификација капитала, упис права приватне својине и др.), па ни уговор о продаји друштвеног капитала, није оспорен, нити је икад инициран поступак оспоравања тих аката. Истиче да приватна својина не може бити одузета на основу члана 95. Закона о задругама. У допуни одговора на тужбу, пуномоћник заинтересованог лица је доставио правно становиште везано за примену члана 95. Закона о задругама изнето у радовима професора уставног права проф. др Е.Е. и професора управног права проф. др Ж.Ж.. На усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да у свему остаје код навода из писаног одговора на тужбу и допуне одговора од 18.01.2016. године. Поново указује да је тужени орган на основу документације наведене у образложењу решења правилно констатовао да је упис права својине на спорној непокретности законит, коначан и правноснажан, јер ни у једном поступку није оспорен. Предлаже да суд тужбу одбије и

обавезе тужиоца да му накнади трошкове спора и то за састав одговора на тужбу и за приступ пуномоћника на расправу, према важећој Адвокатској тарифи.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе странака на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем Општинске управе општине Оџаци број 463-40/2012 од 17.12.2012. годне у ставу 1. и 2. диспозитива делимично усвојен захтев за повраћај задружне имовине А.А. из ... и одређено да се тој задрузи враћају у својину непокретности које је В.В. стекла теретним правним пословима у периоду од 24.12.1956. године до 16.04.1973. године у катастарској општини ..., ванграђевински реон непокретности уписан у листу непокретности број ... и то кат. парц. ближе означене у ставу 1. и 2. диспозитива тог решења, у укупној површини од 847ха 9а 55м². У ставу 3. диспозитива тог решења наведено је да се у катастарској општини Бачки Брестовац грађевински реон, враћају непокретности уписане у листу непокретности број ... ближе означене у ставу 3. диспозитива тог решења у укупној површини од 2ха 91а 87м². У ставу 4. диспозитива је преостали део захтева одбијен. У ставу 5. диспозитива обавезан је обавезник враћања Б.Б. из ... да подносиоцу захтева, овде тужиоцу, у року од 15 дана од правноснажности тог решења, преда у посед непокретности наведене у претходним ставовима. У ставу 6. је наведено да ће се о трошковима поступка донети посебан закључак, док је у ставу 7. Републичком геодетском заводу – Служби за катастар непокретности ... наложено да по правноснажности решења изврши упис промене у евиденцији непокретности. Против наведеног решења благовремено су изјавили жалбе Б.Б. из ..., овде заинтересовано лице и А.А. из ..., овде тужилац, које су одбијене као неосноване решењем Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско – правне послове 07 број ... од 23.05.2013. године. Дана 21.01.2014. године Б.Б. из ... је поднела предлог туженом органу за оглашавање ништавим решења првостепеног органа број 463-40/2012 од 17.12.2012. године и решења Министарства финансија Републике Србије број 46-00-00180/2013 од 23.05.2013. године, са позивом на члан 257. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, у ком је навела да оба решења садрже најтежу врсту незаконитости, јер је њима решено о ствари о којој се не може решавати у управном поступку. Разматрајући поднети захтев, тужени орган је оценио да је исти основан, па је оспореним решењем огласио ништавим решење Општинске управе општине Оџаци број 46-40/2012 од 17.12.2012. године и решење Министарства финансија и привреде Републике Србије 07 број 46-00-00180/2013 од 23.05.2013. године, позивајући се на одредбу члана 95. Закона о задругама и образлажући да из наведене законске одредбе произлази да се Закон о задругама који предвиђа надлежност управних органа за одлучивање по захтеву за повраћај задружне имовине не може примењивати на имовину која је у приватној својини, већ искључиво у режиму права коришћења. Наиме, утврђено је да је Б.Б. из ... предметно земљиште стекла након приватизације на основу Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције који је оверен пред Општинским судом у Новом Саду ОвП 515/2004 од 18.03.2004. године и извршила упис права својине, што је утврђено из решења Републичког геодетског завода – Служба за

катастар непокретности Оцаци број 952-02/2007-465 од 21.06.2007. године и листа непокретности број ... КО ... од 05.06.2013. године.

Одредбом члана 95. Закона о задругама (“Службени лист СРЈ”, бр. 41/96, 12/98, “Службени гласник РС”, бр. 101/05 и 31/06) прописано је да имовина која је била у власништву задруга и задружних савеза, односно савеза задруга, после 1. јула 1953. године, а која је организационим односно статусним променама или на други начин пренета без накнаде другим корисницима који нису задруге или задружни савези, биће враћена задрузи исте врсте чија је имовина била, односно задружном савезу, који врши функцију задружних савеза чија је имовина била, а ако ње нема онда задрузи исте врсте која послује на подручју на коме је пословала задруга која је била власник имовине чији се повраћај тражи, односно задружном савезу који врши функције задружног савеза односно савеза задруга чија је имовина била.

Одредбом члана 257. тачка 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/2001, “Службени гласник РС”, бр. 30/2010) прописано је да се ништавим оглашава решење које је у управном поступку донесено у ствари из судске надлежности или у ствари о којој се уопште не може решавати у управном поступку. Одредбом члана 258. став 1. Закона прописано је да се решење може у свако доба огласити ништавим по службеној дужности или по предлогу странке или државног, односно јавног тужиоца.

Имајући у виду цитирану законску одредбу и утврђену чињеницу да је обвезник враћања Б.Б. ... предметно земљиште стекла теретним правним послом и извршила упис права својине на истом земљишту, по оцени Управног суда, правилном применом одредби члана 257. тачка 1. и члана 258. став 1. Закона о општем управном поступку је тужени орган оспореним решењем огласио ништавим решење Општинске управе општине Оцаци број 46-40/2012 од 17.12.2012. године и решење Министарства финансија и привреде Републике Србије 07 број 46-00-00180/2013 од 23.05.2013. године, јер су иста донета у ствари из судске надлежности. Ово стога што из законске одредбе члана 95. Закона о задругама произлази да се може враћати само она задружна имовина која је пренета кориснику без накнаде, док имовина која је у приватној својини не може бити предмет враћања према наведеној законској одредби. Дакле, Закон о задругама, који предвиђа надлежност управних органа за одлучивање по захтеву за повраћај задружне имовине не може се примењивати на имовину која је у приватној својини, већ искључиво у режиму права коришћења. Стога су неосновани наводи тужбе који се свode на тврдњу да је погрешно становиште туженог да се Закон о задругама не може примењивати на имовину која је у приватној својини.

Неосновани су наводи тужбе којима тужилац истиче да оспорено решење није потписао министар, већ помоћник министра за кога, из одредаба закона на које се тужени орган позвао у уводу оспореног решења, не произлази да је овлашћен за доношење решења и потписивање. Ово стога што је у уводу оспореног решења наведено да помоћник министра решење доноси по овлашћењу министра 08 број 112-01-1/355-3-2014 од 05.08.2014. године.

Супротно наводима тужбе, увод оспореног решења је у свему у складу са

одредбом члана 197. став 1. Закона о општем управном поступку, јер садржи назив органа који је донео решење, пропис о надлежности тог органа, име странке, односно подносиоца предлога за оглашавање решења ништавим и његовог пуномоћника и кратко означавање предмета поступка, а образложење оспореног решења је у свему у складу са одредбом члана 199. став 2. истог закона, јер садржи утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Како су Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 18.03.2004. године и решење Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности Оџаци од 21.06.2007. године правноснажни и извршни, неосновани су наводи тужбе да тужени није могао засновати на њима оспорено решење.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није ценењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Суд је применом наведених законских одредби, као и сходном применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку обавезао тужиоца да заинтересованом лицу Б.Б. ... на име накнаде трошкова управног спора исплати укупан износ од 34.500,00 динара и то на име састава одговора на тужбу износ од 16.500,00 динара и на име приступа пуномоћника заинтересованог лица на расправу износ од 18.000,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.02.2017. године, III-4 У. 327/15

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

CM